

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สสค.สาร

ปีที่ 18 ฉบับที่ 8 เดือนสิงหาคม 2553 • www.cabinet.thaigov.go.th

ขอบคุณด้วย

ในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ วันที่ 12 สิงหาคม 2553 นี้ กองบรรณาธิการ สลค.สาร ได้นำเสนอบทความเรื่อง “สมเด็จพระบรมราชินีนาถ เคียงราชภักดิ์คู่ฟ้าพระบารมี” ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจนานัปการเพื่อประโยชน์สุขของพสกนิกรชาวไทย มาตลอดระยะเวลา 60 ปี

เรื่องที่น่าสนใจนอกจากบทความเกิดพระเกียรติข้างต้น และยังมีคอลัมน์เล่าเรื่องเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง “ประเภทของมติคณะรัฐมนตรี” และคอลัมน์รู้รอบโลก เรื่อง “การประชุมคณะรัฐมนตรีของประเทศเยอรมนี” ที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่านทั้งหลายด้วย

สารบัญ

Content

August 2010

สมเด็จพระบรมราชินีนาถ เคียงราชภักดิ์คู่ฟ้าพระบารมี	3
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น ประจำปี 2553	9
รู้รอบโลก : การประชุมคณะรัฐมนตรีของประเทศเยอรมนี	10
เล่าเรื่องเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรี : ประเภทของมติคณะรัฐมนตรี	12
สรุปผลการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ	17
all about CABNET : website CABNET	18
ท้องถิ่นควรรู้ : การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีบ้านหนึ่ง	20
ดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น	
เรื่องสำคัญที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	22
มุมมองความเห็น : “อะไรคือสิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิต” “ไม่มีเวลา”	23
นวัตกรรมรอบโลก : Hungry batteries	24
หิ้งหนังสือ : ชาร์จไฟให้ชีวิต: OOMPH POWER	25
รู้รัก ภาษาไทย : ยั่งยืน-ยั่งยืนนาน	26
ไปไหนไปกัน : อุทยานแห่งชาติกุสอยดาว	26
แสงส่องปัญญา	28

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

สุรัชย์ ภูประเสริฐ เลขาธิการคณะกรรมการ
วิชัย วิทวัสการเวช รองเลขาธิการคณะกรรมการ
โกศล วิจิตรนาถกุล รองเลขาธิการคณะกรรมการ
ธวัชชัย สวัสดิ์สาดี รองเลขาธิการคณะกรรมการ

บรรณาธิการ

สิบลักษณ์ วนวิสุทธิ รองเลขาธิการคณะกรรมการ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

กัญชวลี จามรงค์, จอมขวัญ พลรัตน์, จิตตา กิตติเสถียรธนนท์,
จุฑามาศ โพธิ์ศรี, ชนัญญา แสงพุ่ม, ทศนุศุภากร หัยประสิทธิ์พร,
ธนภัทร ดันแซมรัตน์, นวพลวาท ไชยรินทร์, นันทน์ภัส สังวรประเสริฐ,
บุษกร หวังวิไล, ปณัญญาพล ศรีแสงแก้ว, ปรางค์ สาสนธรรมบพ,
พงษ์เทพ พวงเสมา, วันนภิศ จารุสมบัติ, สมจิตร รูปเหมาะ,
สมชาย พงษ์มิกัลป์, สมโภชน์ ราชแพทยาคม, สมศรี นาคจำรัสศรี,
สุกัญญา ถิรสัตยาพิทักษ์, สุภาพร กิตติเดช, สุภาวดี เลิศสถิตย์,
อินทิพย์ ปัญจภักดิ์, อมรภัทร พงษ์พันธุ์, อมรวิภาส รัชชวงศ์,
อรุณรัตน์ บัวชุมสุข, อธิสา มาพมงคล, อ่อนฟ้า เวชชาชีวะ

ฝ่ายประสานงาน

กานต์พิชชา ปิ่นแก้ว, จิตตา กิตติเสถียรธนนท์, ภิวงทอง สุวรรณรัตน์

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

วิบูลย์ลักษณ์ มีชัย, สิริพร เลิศธรรมเทวี

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

สุภาวดี แก้วประดับ

ฝ่ายจัดการทั่วไป

กานต์พิชชา ปิ่นแก้ว, เขมจิรา ชันแก้ว, ดลฤทธิ โตหมรวงค์, ดวงกมล
ธงสีเหลือง, ธัญมน สีนสาอาง, รุ่งทิศา ศรีสภา, วชิร สิงหราช, สมภพ กลิ่นหอม

พิมพ์ที่

สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา
ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3

สลค.
ใสสะอาด

เปิดรับเรื่องร้องเรียนข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชันของ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผ่านทางตู้ ปณ. 2
ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ 10302

บทความ/ข้อความ หรือความเห็นใด ๆ ที่ปรากฏใน “สลค.”
เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
และกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

สมเด็จพระบรมราชินีนาถ เที่ยงราชภรรยาคู่ฟ้าพระบารมี

สมศรี นาคจำรัสศรี

“...ข้าพเจ้ายังผูกพันนางสนองพระโอษฐ์และผู้ที่ตั้งใจจะมาทำงานกับเราว่า
เป็นพระราชินีกับเจ้าฟ้านี้ไม่ใช่หมายความว่ารับแต่คนสำคัญ
คนใหญ่คนโตไปในงานที่แต่งตัวสวยเท่านั้นนะ มันหมายถึงต้องทุ่มทั้งตัวไปหมดเลย
และส่วนมากจะเป็นไปในทางทุ่มทั้งตัวมากกว่า
เพราะผลประโยชน์ของคนส่วนรวมน่าจะสำคัญกว่าคนหมู่น้อย
เพราะฉะนั้นก็บอกเขาว่า กางเกงที่ให้หาปะตรงหัวเข่าหน่อยก็แล้วกัน
เพราะพระเจ้าอยู่หัวไม่ยอมให้ไปยื่นคำหัวผูกกับราษฎร ถ้ายังเป็นเวลานาน
ท่านต้องการให้นั่งลงพูดคุยกับเขา...”¹

¹ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, ประมวลพระราชดำรัสสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่พระราชทานในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา, (กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2548), 108.

จากความตอนหนึ่งของพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ได้พระราชทานในวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อพุทธวันที่ 11 สิงหาคม 2525 ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา แสดงให้เห็นถึงพระราชกรณียกิจนานัปการที่ทรงปฏิบัติตลอดระยะเวลา 60 ปี เคียงคู่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นับตั้งแต่พุทธศักราช 2493 ด้วยพระวิริยะอุตสาหะ พระปรีชาสามารถ และน้ำพระราชหฤทัยอันเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตากรุณาแก่พสกนิกรชาวไทย ได้ทรงตระหนักถึงภารกิจอันใหญ่หลวงในการแบ่งเบาพระราชภารกิจทั้งปวงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการจัดทุกข์บำรุงสุขของพสกนิกรชาวไทย

ในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคมของทุกปี ที่ผ่านมาสมาเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถจะพระราชทานพระราชวโรกาสให้คณะบุคคลต่าง ๆ เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทเพื่อน้อมเกล้าฯ น้อมกระหม่อมถวายพระพรชัยมงคล และในโอกาสดังกล่าวได้พระราชทานพระราชดำรัสแก่ผู้เข้าเฝ้าฯ ซึ่งจากการศึกษาพระราชดำรัสอันทรงคุณค่าดังกล่าวที่ได้จัดพิมพ์ไว้ในหนังสือเรื่องประมวลพระราชดำรัส สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่พระราชทานในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 12 สิงหาคม 2547 เมื่อ พ.ศ. 2548 ได้แสดงให้เห็นถึงพระมหากรุณาธิคุณและพระอัจฉริยภาพของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนชาวไทยในด้านต่าง ๆ เป็นอันมาก พระราชกรณียกิจที่สำคัญประการหนึ่งที่ทรงบำเพ็ญอยู่เสมอมาเสมอ คือ การเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรในภูมิภาคต่าง ๆ ไม่ว่าในเมือง ชนบท ในท้องถิ่นทุรกันดารทั้งในป่าลึก หรือบนยอดเขา เพื่อทอดพระเนตรความเป็นอยู่ของราษฎรอย่างใกล้ชิด ซึ่งในบางคราวมีราษฎรที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาขอพระราชทานความเป็นธรรมหรือขอพระราชทานพระบรมราชานุเคราะห์ต่อพระองค์ในฐานะแม่ของแผ่นดินด้วย และทรงให้ความสำคัญแก่ฎีกาของราษฎรทุกเรื่อง ดังข้อความตอนหนึ่งของพระราชดำรัสที่พระราชทานในโอกาสดังกล่าวเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2524 ว่า “...เรื่องฎีกานี้สำคัญมาก เจ้าหน้าที่มักจะไม่อยากให้ราษฎรถวายฎีกา ซึ่งมักจะเกิดทะเลาะเบาะแว้งโดยเฉพาะต่อหน้าพระพักตร์ เพราะไม่เข้าใจเสียจริงๆ มา ชาวบ้านก็เก่งเหมือนกัน เขาจะเก็บข้อเขาไว้พอใกล้เสด็จฯ มาถึง จะถวายไม่ให้เจ้าหน้าที่ตะครุบเสียก่อน ก็เห็นใจเจ้าหน้าที่ว่า ไม่อยากให้รบกวนไม่ให้กวนใจ แต่ความจริงแล้ว ตั้งแต่โบราณกาลมาสมัยตั้งแต่อินเดีย เพราะเราได้รับความเจริญและกวีวัฒนธรรมจากประเทศอินเดียมาตั้งแต่พระพุทธศาสนาแพร่ที่อินเดียนี้ พระมหากษัตริย์อินเดีย

พอเป็นพุทธศาสนิกชนแล้ว จะวางกฎเกณฑ์หน้าที่ของพระมหากษัตริย์อย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งข้าพเจ้าพอไปอ่านหนังสือที่สิรินธรให้เนรุห์เขียนก็เลยมทราบ พระมหากษัตริย์สมัยเมื่อสองพันกว่าปีมาแล้วได้ประพฤติปฏิบัติเหมือนอย่างที่เราทำคือว่า พยายามช่วยราษฎรในเรื่องการทำความากินของเขา การส่งน้ำให้เขาไร่เข้านาของเขา และต้องไม่มีกาลเวลา หมายความว่า จะมาบอกว่าวันนี้วันเสาร์วันอาทิตย์ฉันขอขอลี้ภัย ไม่ได้...”

ในการเสด็จพระราชดำเนินแต่ละครั้งจะพระราชทานความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ให้แก่ราษฎร รวมทั้งมีพระราชปฏิสันถารถึงความทุกข์สุขและปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรที่มาเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทรับเสด็จด้วย ซึ่งจากการศึกษาพระราชดำรัสที่พระราชทานในแต่ละปีจากหนังสือที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้จัดพิมพ์ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงพระมหากรุณาธิคุณที่เป็นที่ประจักษ์ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงส่งเสริมและสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยทรงให้ความสำคัญแก่ความเจริญด้านเกษตรกรรมและกสิกรรม แม้ว่าประเทศที่เน้นด้านอุตสาหกรรมจะกลายเป็นมหาอำนาจ แต่ประเทศไทยไม่จำเป็นต้องแข่งขันในระดับนั้น ปัจจุบันทุกประเทศควรร่วมมือกันมากกว่าที่จะแข่งขันกันเพื่อความเป็นมหาอำนาจ ทรงสนับสนุนให้ราษฎรอยู่อย่างพอมีพอใช้ก่อน จึงค่อยพัฒนาด้านอื่น ๆ ดังพระราชดำรัสที่ว่า “...การที่จะสอนให้ชาวบ้านทำอะไรพัฒนาอะไรนี้โดยใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นมาประดิษฐ์และก็หาตลาดนี้ถูกลักษณะของเศรษฐกิจสมัยใหม่ ซึ่งทั่วโลกต่อไปก็ต้องหันมาทางเศรษฐกิจแบบนี้กันคือว่า self efficiency นี่ก่อน คือต้องมีพอกินพอใช้เสียก่อน...” (หน้า 46)

ทรงชื่นชมและสนับสนุนแนวพระราชดำริในการช่วยเหลือประชาชนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังตอนหนึ่งในพระราชดำรัสที่ว่า “...นักหนังสือพิมพ์ฝรั่งก็พูดเหมือนกันว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงทำถูกที่เน้นหนักไปที่ทางเกษตรกรรม กสิกรรม แม้ว่าท่านจะเกิดในอเมริกาและได้รับการศึกษาในประเทศสวิตเซอร์แลนด์จนถึงพระชนมายุ 22 ก็ตาม ซึ่งท่านก็เป็นคนสมัยใหม่ แต่ถึงกระนั้นท่านก็เห็นว่าการที่เจริญทางด้านเกษตรกรรม กสิกรรม และติดตามด้วยอุตสาหกรรมก็เป็นของที่ดีเป็นสิ่งที่เมืองไทยน่าจะปรารถนา...” (หน้า 142)

2. ด้านส่งเสริมคุณธรรมและพัฒนาจิตใจ

ทรงมีแนวทางที่จะปลูกฝังคุณธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ โดยทรงพระราชดำริว่า บุคคลนอกจากจะมีความรู้วิชาการสมัยใหม่แล้วควรต้องมีคุณธรรมควบคู่กันไปด้วยจึงจะทำให้ประเทศชาติอยู่รอด โดยทรงชื่นชมและทรงยกตัวอย่าง นายคริส เบญจกุล ว่าเป็นคนรุ่นใหม่ที่มีน้ำใจงาม มีเมตตา กรุณา และมีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน โดยได้ช่วยเหลือผู้อื่น จนตนเองต้องได้รับบาดเจ็บสาหัส ดังตอนหนึ่งของพระราชดำรัสที่ว่า “...เรื่องที่ทำให้ข้าพเจ้าชื่นใจเป็นที่สุด เกี่ยวกับนายคริส เบญจกุล ข้าพเจ้าเองก็ไม่รู้จักเขา แล้วก็อ่านในหนังสือพิมพ์ว่า เขาจอดรถลงไปช่วยสามัคยาที่จักรยานยนต์คว่ำ ไม่ใช่เขาพลัดล้มลงจากรถไปช่วย เขาเห็นมีเลือดเต็มตัวเขาก็ลง หยุดไปช่วยแม้จะตั้งดีสามแล้วก็ตาม ข้าพเจ้าได้อ่านแล้วรู้สึกชื่นใจว่า คริสนี้เป็นตัวอย่างของคนไทยรุ่นใหม่ ที่ไม่ใช่แต่ได้เรียนแต่วิชาการความรู้สมัยใหม่ ได้เรียนมากเช่นเรียนคอมพิวเตอร์อะไรต่ออะไร แต่เขาเป็นคนมีคุณธรรมในหัวใจ...” (หน้า 270)

3. ด้านการศึกษา

ทรงให้ความสำคัญกับการศึกษา นอกจากพระราชทานทุนการศึกษาให้แก่เยาวชนผู้ยากไร้ ในชนบท ทรงให้โอกาสแก่ราษฎรในท้องถิ่นทุรกันดารได้มีโอกาสศึกษาวิชาชีพเพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการทำมาหากินแล้ว ทรงให้ความสำคัญต่อหลักสูตรการศึกษาที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพของเยาวชนของชาติในอนาคตด้วย โดยทรงพระราชดำริว่า ปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาของไทยไม่ให้ความสำคัญต่อวิชาศีลธรรม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประวัติศาสตร์ชาติไทย ซึ่งในต่างประเทศจะให้ความสำคัญต่อการศึกษาระวัติศาสตร์ของชาติตนเป็นอย่างยิ่ง (หน้า 279) ซึ่งในเรื่องนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการสนองพระราชดำริ โดยรับที่จะปรับปรุงให้มีการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ และศีลธรรมเป็นวิชาเฉพาะ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2543 ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการตามพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

ที่ทรงห่วงใยการศึกษาของเยาวชนเกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยในปีการศึกษา 2543 ได้บรรจุวิชาประวัติศาสตร์ไว้ในแผนการศึกษาแยกเป็นวิชาเอกออกจากวิชาสังคมศึกษา ส่วนวิชาหน้าที่พลเมืองซึ่งปัจจุบันรวมอยู่ในหมวดวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย (สลง.) และวิชาศีลธรรม ซึ่งรวมอยู่ในหมวดวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (สพช.) จะได้พิจารณาแยกออกมาเป็นวิชาเฉพาะ และคาดว่าจะเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นไป (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 106 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2543)

4. ด้านการศาสนา

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงเห็นความสำคัญของศาสนาทุกศาสนาที่สอนให้คนเป็นคนดีแม้จะนับถือศาสนาต่างกันไปก็มีความขัดแย้งกัน ทุกศาสนาเป็นที่พึ่งของประชาชน ประชาชนตามหมู่บ้านต่าง ๆ ได้รับการอบรมสั่งสอนและได้รับความรู้จากพระสงฆ์ ทรงยกตัวอย่างว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงสำรวจและศึกษาหมู่บ้านที่ไม่ปรากฏอยู่ในแผนที่จากพระสงฆ์ ที่อยู่ในพื้นที่เช่นเดียวกัน และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเอง ทรงนับถือศาสนาพุทธ โดยกำเนิด แต่ทรงได้รับการอบรมสั่งสอนเป็นอย่างดีจากแม่ชีแคทอลิกตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ “อันนี้ เห็นไหมที่ข้าพเจ้าว่าเรามีบุญ ได้รับความร่วมมือจากทุกศาสนา ข้าพเจ้าเองเป็นพุทธโดยกำเนิด แต่รักแม่ชีแคทอลิก เพราะว่าเจริญเติบโตมาจนไปต่างประเทศก็เจริญเติบโตมากับแม่ชีแคทอลิกทั้งหลาย ได้เห็นน้ำใจซึ่งงดงามของท่านที่ทุ่มเทกับเด็กก็นับถือ...” (หน้า 105)

5. ด้านการสังคมสงเคราะห์และสาธารณสุข

จากการที่ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรในทั่วทุกภูมิภาค จึงทรงได้รับทราบ ปัญหาความยากจนและโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ของราษฎร และได้พระราชทานความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ แก่ราษฎรเหล่านั้น ด้วยการจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ดูแลสุขภาพอนามัยและรักษาพยาบาลราษฎร ที่เจ็บป่วยในทุกหนแห่ง ดังความตอนหนึ่งของพระราชดำรัสที่ว่า “...พวกเราไปไหนเราจะมีคนมุงที่หมอแนะนำแล้ว แล้วก็มีการติดน้ำร้อนซึ่งพวกเราแจกไปกันเอง เพราะว่าโดยมากมักจะมียุงที่สภาพยากจน แยม่มากเลย แม้ไม่มีนมให้รับประทานก็จะบ่น แล้วก็แจกนมผง แล้วก็สอนวิธีให้แม่เขาให้นมให้เด็กอย่างไร...” (หน้า 78) และในการรักษาพยาบาล ได้มีการตรวจติดตามผลและรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่อง จนราษฎรผู้เจ็บป่วยสามารถทำมาหากินต่อไปได้

6. ด้านการส่งเสริมอาชีพ

ทรงส่งเสริมให้ราษฎรมีอาชีพเลี้ยงตนเองได้ รวมทั้งมีอาชีพเสริมตามทักษะความสามารถ เพื่อเพิ่มรายได้ อันเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยการให้ราษฎรศึกษาและฝึกอาชีพกับมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพที่ทรงจัดตั้งขึ้น เช่น ทรงส่งเสริมให้ราษฎรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือปลูกหม่อน เลี้ยงไหม และทอผ้า ชาวเขาทางภาคเหนือทำเครื่องเงินเพื่อให้เลิกปลูกฝิ่น ทางภาคใต้ให้ราษฎรศึกษา และใช้ประโยชน์จากลิ้นจี่โดยนำมาทำกระเป๋าราชราษฎรภาคกลางทำเครื่องปั้นดินเผา ส่วนชนกลุ่มน้อย อย่างไทยใหญ่สามารถประดิษฐ์นุ่งยงทองที่มีชื่อเสียง ซึ่งนอกจากราษฎรจะมีรายได้เลี้ยงชีพแล้ว ยังเป็นการอนุรักษ์งานศิลปะท้องถิ่นอันทรงคุณค่าของชาติด้วย นอกจากนี้ ยังทรงซื้อที่ดินเพื่อจัดตั้งฟาร์มตัวอย่าง ที่บ้านขุนแตะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ทดลองเลี้ยงสัตว์สารพัดอย่างและปลูกผักเพื่อให้ราษฎร ได้มีงานทำและมีรายได้เลี้ยงชีพ ดังพระราชดำรัสที่ว่า “...ข้าพเจ้าบอกเขาว่า ผ้าที่เขาใส่ที่สวยงาม ทอให้พระราชินีได้ไหม ชาวบ้านก็บอกว่า พระราชินีจะเอาไปทำอะไร เพราะว่าผ้าแบบนี้ที่คนเขาจะนุ่งห่ม ก็มีแต่คนยากจนเท่านั้น คนใช้ที่กรุงเทพฯ นั้นแหละเขาใส่กัน พระราชินีจะใส่ไปทำไม ข้าพเจ้าก็ตอบไปว่า ทอให้พระราชินีใส่ตลอด เขาก็ได้ตกลง มีการเข้าซื้อกันว่าใครบางจะรับอาสาทอผ้าไหมมัดหมี่ถวาย แบบที่เขาใส่กันลายแปลก ๆ ข้าพเจ้าได้ให้เงินล่วงหน้าไว้กับคนที่จะทอผ้าให้ข้าพเจ้าทุกคน สังเกตเห็นว่า แวดตาของเขาทั้งหลายมีความหวังว่าเขามีงานทำ...” (หน้า 306)

7. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรงสนับสนุนและส่งเสริมให้ราษฎรรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ สัตว์ป่า และต้นน้ำลำธาร และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพที่อุดมสมบูรณ์และไม่ให้ถูกทำลายอีกต่อไป ดังเช่นทรงจัดตั้งโครงการป่าน้ำทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วยทรงมุ่งหวังให้ราษฎรมีน้ำกินน้ำใช้ต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ ยังทรงส่งเสริมราษฎรให้เห็นความสำคัญของป่าชายเลนและให้มีการอนุรักษ์ป่าชายเลนเพื่อให้เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำสำหรับเป็นอาหารของราษฎรต่อไป ดังพระราชดำรัสที่ว่า “...ป่าชายเลนก็คือที่เราจะมีปลา มีพันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง พันธุ์ปู พันธุ์หอยอะไรมาอย่างเดิม เราก็ควรที่จะตั้งใจมันร่วมกันว่า พวกเราจะไม่มีวันทำลายและทำลายผืนแผ่นดินนี้ เราจะรักและทะนุถนอมเมืองไทยของเราไว้ก่อนที่จะสายเกินไป...” (หน้า 287)

นอกจากนี้ ยังทรงห่วงใยปัญหามลพิษที่เกิดจากการจราจรที่ติดขัดในกรุงเทพมหานคร โดยทรงแนะนำว่าควรที่จะเพิ่มรถบริการสาธารณะเพื่อทุกคนจะได้ไม่ต้องใช้รถส่วนตัว ทุกคนต้องร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังข้อความตอนหนึ่งในพระราชดำรัสที่ว่า “...ทำอย่างไรกรุงเทพฯ จะเป็นฟ้าอมรต่อไป เพราะว่ารถติด รู้สึกทุกคนอารมณ์ไม่ดีเพราะฉะนั้นคนไทยเราก็ต้องช่วยกัน ช่วยคณะรัฐบาล คิดว่ามาถึงจุดหนึ่งแล้วที่ไม่ไหวแล้วที่เด็กเล็กอะไรต่าง ๆ ต้องไปทนทรมานในท้องถนน อันนี้ไม่ใช่ว่าเพิ่งจะเป็นปีหรือสองปี มันต้องค่อย ๆ สะสม แปลว่าทุกคนต้องซื้อรถออกมาขับ เพราะว่าไม่มีรถต่าง ๆ ไม่มีบริการต่าง ๆ ข้างเจ้าก็พูดกับเพื่อนที่เป็นนักธุรกิจไทย บอกว่าลองให้เขาทำรถบัสดูใหม่ รถบัสใหญ่ ๆ ที่สบาย มีโทรศัพท์ มีอะไร แล้วทางรัฐบาลก็คงจะรับทำต่อไปจะทำให้รถเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เต็มถนนไปหมดไม่ต้องออกมา...” (หน้า 224)

8. ด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล

ทรงส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยการนำผู้ที่เกษียณอายุแล้วแต่ยังมีความรู้ความสามารถมาช่วยดูแลแก้ไขปัญหาของบ้านเมืองเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ ด้วยการจัดตั้งธนาคารสมอง ดังรับสั่งที่ว่า “...ความจริงทุกคนที่ปลดเกษียณอายุไปแล้วเป็นคนที่มีความรู้สูงมาก...ก็เลยคิดกันว่า ทำธนาคารมันสมองดีกว่า ชักชวนผู้ที่ปลดเกษียณไปแล้วมารวมกันพบปะกัน และพิจารณาพุ่งไปตามสิ่งต่าง ๆ อย่างปัญหาเรื่องน้ำจืดของประเทศไทย ป่าไม้ที่ถูกทำลาย...” (หน้า 276) ซึ่งในเรื่องนี้ รัฐบาลได้ดำเนินการเพื่อสนองพระราชดำริดังกล่าว โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2543 มอบหมายให้ทุกกระทรวง ทบวง ดำเนินการทรัพยากรบุคคลที่ลาออกหรือเกษียณอายุไปแล้วแต่ยังมีสุขภาพดี มีความรู้ ความสามารถในการประดิษฐ์ คิดค้น วิจัย หรือการพัฒนาประเทศ และสมัครใจสมัครเป็นมูลนิธิอาสาในธนาคารสมอง โดยให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่เป็นหน่วยทะเบียนกลางธนาคารสมอง รวบรวมข้อมูลและประสานงานกับเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อจัดให้มูลนิธิอาสานำความรู้และประสบการณ์มาช่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้ง เสนอแนะมาตรการต่อคณะรัฐมนตรีในการนำมูลนิธิอาสาไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศต่อไป ซึ่งปัจจุบันได้มีผู้ที่เกษียณอายุและมีความพร้อมได้แสดงความจำนงสมัครเข้าร่วมเป็นมูลนิธิอาสาธนาคารสมอง

จำนวนมาก ปัจจุบันมีจำนวน 2,992 ราย² โดยมีบทบาทสำคัญในการนำปัญญาความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์จากการทำงานมาช่วยเสริมหรือเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ โดยการเป็นที่ปรึกษาหรือที่เลี้ยงให้คำแนะนำ ฝึกอบรม ติดตามดูงาน ตลอดจนเป็นตัวเชื่อมโยงเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชนกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ

พระมหากษัตริย์ที่ได้กล่าวมานี้เป็นที่ประจักษ์และซาบซึ้งแก่ปวงพสกนิกรชาวไทยพระเกียรติคุณแผ่ไพศาลไปถึงนานาประเทศ จนทรงได้รับการทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลและปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากหลายสถาบัน อาทิ ทรงได้รับการทูลเกล้าฯ ถวายเหรียญซีเรส (Ceres Medal) จากองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) เมื่อ พ.ศ. 2522 ในฐานะที่ทรงอุทิศพระองค์พัฒนาสตรีและประชาชนในชนบท และทรงสนับสนุนพระราโชบายในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการเกษตรและที่ดินทำกิน และปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ด้านฮิวแมน เลตเทอร์ (An Honorary Degree of Doctor of Human Letters) จากมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ เมื่อ พ.ศ. 2538 ในฐานะที่ทรงอุทิศพระองค์เพื่อพัฒนาชุมชนในชนบทของไทย

ในนามคณะผู้จัดทำ สลค.สาร สำนักในพระมหากษัตริย์คุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมหาที่สุดมิได้ที่ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาทได้ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจนานัปการเพื่อประโยชน์สุขของประชาราษฎร์ สถิตเคียงคู่พระบารมีมาตลอดระยะเวลา 60 ปี ในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคม 2553 นี้ ขอพระราชทานพระราชมโหรีถว้แด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ขออัญญาแด่คุณพระศรีรัตนตรัยและสรรพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากล โปรดอภิบาลประทานชัยมงคลแด่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ขอให้ทรงพระเกษมสำราญ พระชนมพรรษายิ่งยืนนาน พระเกียรติคุณแผ่ไพศาล สถิตเป็นมิ่งขวัญร่มเกล้าเหล่าพสกนิกรไทยตราบนิจรันดร์กาล ★

² ข้อมูลจากกลุ่มงานประสานและอำนวยความสะดวกการสมทบ สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 24 เมษายน 2550

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

ผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น ประจำปี 2553

29 กรกฎาคม เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ ในปีนี้
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวง
วัฒนธรรมได้จัดงาน “วันภาษาไทยแห่งชาติ พุทธศักราช
2553” และได้มีพิธีมอบรางวัลและประกาศนียบัตร
ยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น ประจำปี 2553
ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย โดยมีพลเอกสุรยุทธ์
จุลานนท์ องคมนตรี เป็นประธาน

ผู้ที่ได้รับการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติ
ประกอบด้วย ปุชนิยบุคคลด้านภาษาไทย ผู้ใช้ภาษาไทย
ดีเด่นชาวไทย ผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่นชาวต่างประเทศ และ
ผู้ใช้ภาษาไทยถิ่นดีเด่น รวมจำนวน 41 ท่าน ซึ่ง
ในจำนวนนี้มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี
ได้รับรางวัลผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น ประจำปี 2553 ด้วย ★

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับวันภาษาไทยแห่งชาติ

★ วันที่ 29 กรกฎาคม 2505 เป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงร่วมอภิปรายในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทรงเปิดอภิปรายในหัวข้อ “ปัญหาการใช้คำไทย” พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในครั้งนั้น มีใจความตอนหนึ่งว่า “เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษาก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือ ให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีใช้ หมายความว่าวิธีใช้คำมาประกอบประโยค นับเป็นปัญหาที่สำคัญ ปัญหาที่สามคือ ความร่ำรวยในคำของภาษาไทย ซึ่งพวกเรานึกว่าไม่ร่ำรวยพอ จึงต้องมีการบัญญัติศัพท์ใหม่มาใช้... สำหรับคำใหม่ที่ตั้งขึ้นมีความจำเป็นในทางวิชาการไม่น้อย แต่บางคำที่ง่าย ๆ ก็ควรจะ มี ควรจะใช้คำเก่า ๆ ที่เรามีอยู่แล้ว ไม่ควรจะมาตั้งศัพท์ใหม่ให้ยุ่งยาก...”

★ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2542 เห็นชอบให้วันที่ 29 กรกฎาคมของทุกปี เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ

รู้รอบโลก

Worldtraveller

การประชุมคณะรัฐมนตรี ของ **ประเทศเยอรมนี***

ประเทศเยอรมนีปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบสหพันธ์สาธารณรัฐ จึงมีรัฐบาลใน 2 ระดับคือระดับรัฐและระดับสหพันธ์ รัฐบาลรัฐจะมีอำนาจในการปกครอง ดูแลทุกข์สุขของประชาชนและเสนอกฎหมายในระดับรัฐ ในขณะที่รัฐบาลของสหพันธ์จะบริหารราชการแผ่นดินและเสนอกฎหมายเพื่อกำกับดูแลในภาพรวมของประเทศ การประชุมของรัฐบาลทั้งสองระดับจะมีแนวปฏิบัติที่ต่างกันออกไป นอกจากนี้ รัฐบาลรัฐของแต่ละรัฐอาจมีแนวปฏิบัติในการประชุมคณะรัฐมนตรีที่ต่างกันไปด้วย โดยรู้รอบโลกขอแนะนำกรณีการประชุมคณะรัฐมนตรีของรัฐ Hessen มาเป็นกรณีตัวอย่าง

การประชุมคณะรัฐมนตรีระดับรัฐ

ก่อนการประชุม การประชุมคณะรัฐมนตรีจะมีการกำหนดวาระการประชุมล่วงหน้า 1 สัปดาห์ โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ การส่งวาระการประชุมจะดำเนินการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นระบบปิดและจำกัดสิทธิในการเข้าใช้งาน การส่งวาระการประชุมจะส่งล่วงหน้า 1 สัปดาห์ ทำให้กระทรวงมีเวลาศึกษาเรื่องและเตรียมความเห็นของกระทรวงด้วย

ในวันประชุม รัฐ Hessen มีการประชุมคณะรัฐมนตรีสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยจะประชุมทุกวันจันทร์ เวลา 17.00 น. ใช้เวลาในการประชุมประมาณ 30 นาที และมีวาระการประชุมประมาณ 75 เรื่อง โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุม ได้แก่ คณะรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงทุกกระทรวง และเจ้าหน้าที่สำนักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการประชุมคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นการประชุมเชิงพิธีการเท่านั้น เนื่องจากรายละเอียดของเรื่องที่กระทรวงเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณานั้นจะมีการเจรจาและหาข้อยุติมาก่อนแล้ว โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. **การประชุมภายในสำนักนายกรัฐมนตรี** เริ่มต้นเวลา 09.00 น. เป็นการประชุมหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ภายในสำนักนายกรัฐมนตรีที่มีหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำความเห็นเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อหารือเกี่ยวกับแนวทางหรือทิศทางการตัดสินใจเบื้องต้น

2. **การประชุมระดับปลัดกระทรวง** เริ่มต้นเวลา 10.00 น. (ต่อจากการประชุมภายในสำนักนายกรัฐมนตรี) เป็นการประชุมร่วมกันของปลัดกระทรวงทุกกระทรวงเพื่อหาข้อยุติในระดับการปฏิบัติและตัดสินใจเบื้องต้นก่อน และหากมีประเด็นใดที่ต้องมีการแก้ไข หาข้อมูลเพิ่มเติมหรือหาข้อยุติจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนการประชุมคณะรัฐมนตรี และหากไม่สามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จก็จำเป็นต้องถอนเรื่องนั้นออกไปก่อน

* สรุปสาระสำคัญของการศึกษาดูงานของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ณ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ในระหว่างวันที่ 12-20 มิถุนายน 2553

<< ห้องประชุมคณะรัฐมนตรีรัฐ Hessen

อาคารสำนักนายกรัฐมนตรี สหพันธ์เยอรมนี >>

ภายหลังการประชุม เมื่อเสร็จสิ้นการประชุมแล้วสำนักนายกรัฐมนตรีจะมีหนังสือแจ้งมติคณะรัฐมนตรีไปยังส่วนราชการต่าง ๆ โดยมติคณะรัฐมนตรีจะมีใจความเพียงแค่ว่า “คณะรัฐมนตรีได้มีการประชุมแล้วมีมติเห็นชอบเรื่องดังกล่าว” สำหรับรายละเอียดในการปฏิบัติกระทรวงจะต้องศึกษาจากรายละเอียดของวาระการประชุม

การประชุมคณะรัฐมนตรีระดับสหพันธรัฐ

ก่อนการประชุม สำนักนายกรัฐมนตรีกำหนดให้กระทรวงส่งเรื่องที่เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาไปยังสำนักนายกรัฐมนตรี ก่อนวันประชุมอย่างน้อย 8 วัน เพื่อสำนักนายกรัฐมนตรีจะได้ส่งวาระการประชุมให้ปลัดกระทรวงใช้ประชุมวันอังคารของสัปดาห์ก่อนการประชุม เพื่อให้แต่ละกระทรวงได้มีเวลาหาข้อมูลเพิ่มเติม และเตรียมความเห็นสำหรับการประชุมระดับปลัดกระทรวงในวันจันทร์ ซึ่งการประชุมปลัดกระทรวงนั้นจะเป็นการประชุมเพื่อหาข้อยุติในเรื่องที่จะเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา และเมื่อได้ข้อยุติแล้วจึงจะส่งวาระการประชุมคณะรัฐมนตรีในช่วงเย็นวันจันทร์

ในวันประชุม การประชุมคณะรัฐมนตรีจะมีขึ้นทุกวันพุธ ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยคณะรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงทุกกระทรวง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยมีลักษณะการประชุมเป็นเชิงพิธีการมากกว่าจะมีการอภิปรายหรือโต้แย้งในการประชุม เนื่องจากเรื่องต่าง ๆ ผ่านการพิจารณาในเบื้องต้นแล้ว

ภายหลังการประชุม สำนักนายกรัฐมนตรีจะแจ้งผลการประชุมให้กระทรวงต่าง ๆ ทราบ และนำมติคณะรัฐมนตรีไปปฏิบัติ รวมทั้งมีโฆษกของรัฐบาลทำหน้าที่เผยแพร่ผลการประชุมคณะรัฐมนตรีให้บุคคลทั่วไปรับทราบ ★

เล่าเรื่องเกี่ยวกับ
มติดคณะรัฐมนตรี

สืบค้น

ประเภทของมติดคณะรัฐมนตรี

ฉบับที่แล้วได้ข้อสรุปว่า **มติดคณะรัฐมนตรีคือผลการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี** ที่มาจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรี

เหตุที่มติดคณะรัฐมนตรีมีความสำคัญมากเพราะเป็นผลจากการตัดสินใจขององค์กรสูงสุดทางการเมืองฝ่ายบริหารที่รัฐธรรมนูญทุกฉบับได้กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน และคำว่า “อำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน” ก็มีความหมายกว้างขวางมาก พูด่าง ๆ สั้น ๆ ก็คือ อะไรก็ตามที่ไม่ใช่อำนาจนิติบัญญัติและอำนาจตุลาการ สิ่งนั้นคืออำนาจการบริหารทั้งหมด

มีบางท่านถามแบบไม่เชื่อเท่าไรนักว่าที่บอกว่า ขณะนี้มีมติดคณะรัฐมนตรีไปเข้าไปเกือบ 2 แสนมติดแล้ว ยกเมฆหรือเปล่า? วันก่อนก็เลยลองให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบดูข้อมูลที่เก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้คำตอบว่า ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2553 เครื่องแสดงตัวเลขออกมาว่ามีจำนวน 156,368 มติ ก็ให้สงสัยต่อไปว่าราชการของแผ่นดินมีอะไรมากมายนักหนาจึงทำให้ต้องมีมติของคณะรัฐมนตรีออกมาได้เป็นแสนมติในช่วงประมาณ 78 ปี

ถ้าตรวจสอบเนื้อหาของมติดคณะรัฐมนตรีแต่ละมติจะพบว่า ไม่ใช่ทุกมติที่ยังมีผลบังคับใช้ อยู่จนถึงทุกวันนี้ เพราะจะมีที่ยกเลิกไปแล้วบ้าง มีที่เป็นเรื่องเดียวกันแต่นำเข้ามาเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณาหลายครั้งจึงออกเป็นมติหลายครั้ง ซึ่งต่อมาก็นำมาประมวลรวมกัน เป็นมติเดียวบ้าง มีที่เป็นมติหลักการที่ยังต้องถือปฏิบัติอยู่มาจนถึงบัดนี้บ้าง แต่รวม ๆ แล้วก็ ยังถือว่ามากอยู่ดี ที่ประเทศออสเตรเลีย เมื่อสิ้นสุดรัฐบาลแต่ละคณะ มติดคณะรัฐมนตรี ที่ออกโดยรัฐบาลชุดเดิมก็เป็นอันสิ้นสุดด้วย จำนวนมติดคณะรัฐมนตรีของเขาจึงน้อยกว่า ของเรามาก

การจะแบ่งประเภทของมติดคณะรัฐมนตรีสามารถทำได้หลายนัยขึ้นอยู่กับว่าเราจะมอง ในมุมใด (แต่รับรองว่าไม่ใช่ลักษณะเดียวกันกับตาบอดคลำช้าง)

นัยที่หนึ่ง แบ่งเป็นมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นเชิงนโยบายกับที่เป็นราชการประจำ

รัฐธรรมนูญกำหนดให้ คณะรัฐมนตรีต้องแถลงนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภาก่อนที่จะบริหารประเทศ และถ้าเราไปอ่าน “นโยบายของคณะรัฐมนตรี” หรือบางทีบ่อยครั้งเราก็เรียกกันว่า “นโยบายรัฐบาล” ที่นายกรัฐมนตรียกขึ้นอ่านแถลงต่อรัฐสภาภายหลังเสร็จขั้นตอนการตั้งคณะรัฐมนตรีจะพบว่า สมัยก่อนนี้หลายรัฐบาลจะมีนโยบายแบบกว้าง ๆ ซึ่งก็ทำให้น่ามากล่าวกันเล่น ๆ ว่า รัฐบาลชุดใดเข้ามาก็ไม่ต่างอะไรกัน เพราะนโยบายก็เหมือน ๆ กัน แต่มาในระยะหลัง ๆ ที่นโยบายพรรคการเมืองมาหาเสียงแล้วนำไปเขียนอยู่ในนโยบายของรัฐบาลด้วย เมื่อได้รับเลือกตั้งก็จะพบว่า เริ่มมีนโยบายที่เฉพาะเจาะจงเรื่องมากขึ้น โดยเฉพาะนโยบายประเภทที่เรียกว่า “ประชานิยม”ทั้งหลาย

ตัวอย่างนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันเขียนว่า “**เพิ่มมาตรการด้านการคลัง** เพื่อช่วยเพิ่มรายได้ของประชาชนและกระตุ้นธุรกิจในสาขาที่ได้รับผลกระทบ” ถือว่าเป็นนโยบายในภาพกว้าง ๆ

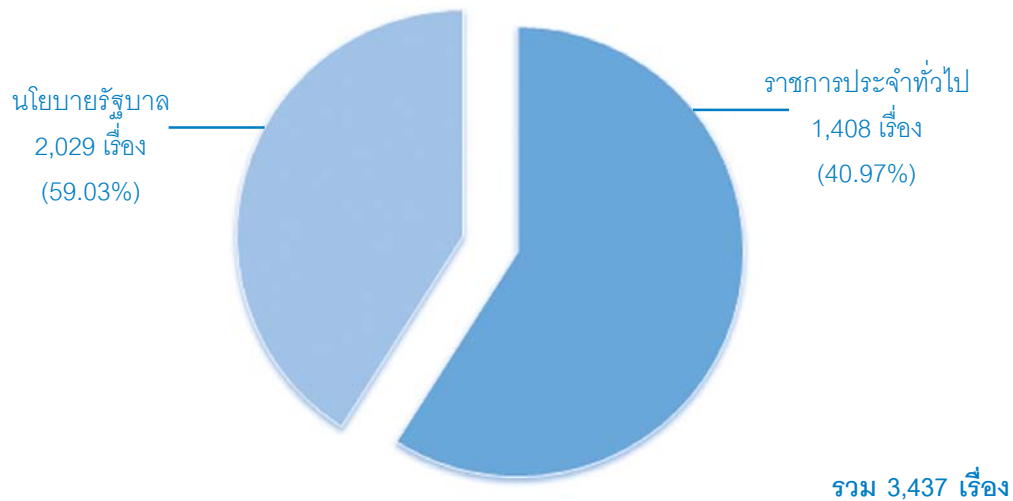
ในการดำเนินการตามนโยบายข้างต้นว่าจะเพิ่มอย่างไร จะกระตุ้นอย่างไร โดยใช้มาตรการใด วิธีการใด จะดำเนินการช่วงใด กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ต้องกำหนดรายละเอียดเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา แล้วก็ออกมาเป็นมติคณะรัฐมนตรีแต่ละเรื่อง เช่นเดียวกับนโยบายในเรื่องอื่น ๆ ก็จะมีลักษณะทำนองนี้ แม้จะมีนโยบายบางเรื่องที่มีความเฉพาะเจาะจง แต่ถึงอย่างไรก็ต้องมีประเด็นเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตัดสินใจในรายละเอียดอยู่ดี เช่น ในกลุ่มนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก ในเรื่องการจัดให้มีสำนักงานบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นองค์กรถาวร ซึ่งกว่าจะจัดให้มีหน่วยงานที่ว่าได้ก็มีขั้นตอนที่จะต้องนำรายละเอียดเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีหลายครั้ง มติคณะรัฐมนตรีในลักษณะนี้ก็จะจัดอยู่ในประเภทมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นเชิงนโยบาย เพราะเกี่ยวข้องกับนโยบายรัฐบาลโดยตรง

ส่วนมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นเรื่องราชการประจำ จะพบว่ามีอยู่เป็นจำนวนมาก ถ้าแบ่งเวลาเป็นช่วง ๆ อาจจะพบว่าแทบทุกช่วงเวลาจำนวนมติคณะรัฐมนตรีประเภทนี้ดูจะมีมากกว่ามติคณะรัฐมนตรีในเชิงนโยบายด้วยซ้ำ ทั้งนี้เพราะส่วนหนึ่งมีกฎหมายกำหนดให้เรื่องบางเรื่องต้องให้ขอความเห็นชอบหรือขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการได้ หรือต้องเสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบ เช่น เรื่องการเสนอขอแต่งตั้งข้าราชการระดับ 10 ขึ้นไป การขอเช่ารถราชการ การเสนอขอเบิกเงิน การเสนอรายงานประจำปีของบางหน่วยงานที่กฎหมายจัดตั้งหน่วยงานนั้นระบุว่าต้องจัดทำเป็นรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรีทราบปีละครั้ง เป็นต้น เรื่องเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของต้นเหตุที่ทำให้มติคณะรัฐมนตรีเพิ่มจำนวนมากขึ้น บางเรื่องแม้ว่าจะเป็นการเสนอให้คณะรัฐมนตรีรับทราบ แต่เมื่อเสนอเข้าสู่การประชุมแล้ว คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบก็ถือว่าการรับทราบนั้นเป็นมติคณะรัฐมนตรีเหมือนกัน

แผนภูมิแสดงการจำแนกมติคณะรัฐมนตรีตามนโยบายรัฐบาลกับราชการประจำทั่วไป

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี (30 ธันวาคม 2551-29 ธันวาคม 2552)

กล่าวถึงตรงนี้มีเรื่องหนึ่งที่จะขอถือโอกาสชี้แจงเพื่อความเข้าใจตามข้อเท็จจริงไว้ในที่นี้

เมื่อประมาณช่วงปลายปีที่ผ่านมา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้สรุปจำนวนมติคณะรัฐมนตรีที่มีในช่วงที่รัฐบาลชุดปัจจุบันเข้ามาบริหารประเทศครบ 1 ปี โดยได้แสดงจำนวนมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นเชิงนโยบายกับมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นเรื่องราชการประจำคู่ชื่อเรื่องแล้วก็ดูเหมือนว่าจำนวนของมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นเรื่องเชิงนโยบายอาจจะมีน้อยกว่ามติที่เป็นเรื่องราชการประจำด้วยซ้ำ ก็มีสื่อมวลชนนำไปตั้งข้อสังเกตว่ารัฐบาลมัวแต่เสียเวลาไปทำแต่งงานประจำมากไปหรือไม่? ซึ่งที่จริงตัวเลขนี้ไม่อาจสะท้อนให้สรุปเช่นนั้นได้ถ้าได้ทราบข้อเท็จจริงของที่มาของการมีมติคณะรัฐมนตรีดังที่ได้เล่ามาข้างต้น เพราะมีเรื่องราชการประจำจำนวนมากที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมาเกี่ยวข้องกับคณะรัฐมนตรีโดยให้ต้องขอความเห็นชอบของอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี หรือแม้แต่ต้องให้คณะรัฐมนตรีรับทราบ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเองก็ได้เคยมีความพยายามที่จะลดจำนวนเรื่องที่เป็นราชการประจำเพื่อให้ไม่ต้องให้มีการนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี แต่ก็ติดที่ข้อกำหนดที่กำหนดไว้ดังกล่าว จะแก้ก็ต้องไปแก้กฎหมายเหล่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่และต้องใช้เวลา สิ่งที่ยากจะทำควบคู่กันไปก็คือ การให้คณะรัฐมนตรีมีมติ (ว่าแล้วก็นับเพิ่มเป็นอีก 1 มติ) เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎหมายว่า “เพื่อเป็นการลดภาระการประชุมคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่ไม่จำเป็น ในการเสนอร่างกฎหมายต่าง ๆ ไม่ควรมีข้อกำหนดในร่างกฎหมายในลักษณะที่ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีอนุมัติ เห็นชอบ หรือกำหนดในเรื่องต่าง ๆ ...” เรื่องนี้ในทางปฏิบัติจริงก็ไม่แน่มั่นใจนักว่าจะได้ผลมาก เพราะดูเหมือนว่ากระทรวงหรือหน่วยงานตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันก็พยายามเอาหลังพิงคณะรัฐมนตรีอยู่เนือง ๆ ทั้ง ๆ ที่เรื่องเหล่านั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนที่จะพิจารณาตัดสินใจดำเนินการไปได้

* หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 124 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2549

อย่างไรก็ตาม มีเรื่องบางประเภทที่คณะรัฐมนตรีมีมติขึ้นเองว่าให้ส่วนราชการนำเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณาหรือรับทราบก่อนไปดำเนินการ การลดเรื่องประเภทนี้ก็พอทำได้ไม่ยาก เพราะเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีเอง คณะรัฐมนตรีก็สามารถมอบอำนาจในการพิจารณาหรือรับทราบให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจแทนคณะรัฐมนตรีได้ ซึ่งก็มีทำอยู่หลายเรื่อง ในทำนองนี้

การแบ่งประเภทของมติคณะรัฐมนตรี **นัยที่สอง** คือการแบ่งตามระยะเวลา **การใช้บังคับของมติคณะรัฐมนตรี**

การแบ่งในลักษณะนี้นับว่ามีความสำคัญต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีในฐานะ เป็นคลังเก็บรักษามติคณะรัฐมนตรี และสำคัญต่อส่วนราชการต่าง ๆ ที่ไม่ว่าเกี่ยวข้องกับ มติคณะรัฐมนตรีโดยตรงในฐานะที่ต้องรับไปปฏิบัติ หรือโดยอ้อมที่ต้องรับรู้ไว้ว่ามีมติเรื่องนั้น ๆ อยู่ด้วย

การจำแนกประเภทมติคณะรัฐมนตรีโดยนัยนี้ สามารถแบ่งมติคณะรัฐมนตรีออกได้ เป็น 3 ประเภท คือ

1. มติคณะรัฐมนตรีที่มีผลใช้บังคับตลอดไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง ยกเลิก หรือถูกเพิกถอน ซึ่งก็ได้แก่ มติคณะรัฐมนตรีที่มีลักษณะเป็นกฎ หมายถึงกำหนด เป็นหลักเกณฑ์ หรือหลักการ หรือแนวทางปฏิบัติที่มีสภาพบังคับเป็นการทั่วไปเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ถือปฏิบัติ

“ผู้เกี่ยวข้อง” ในที่นี้หมายถึง ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชา หรือในกำกับดูแลของรัฐบาล รวมทั้งข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ อย่างไรก็ตาม คำว่า “ผู้เกี่ยวข้อง” ที่ว่านี้อาจจะต้องให้ รายละเอียดมากกว่านี้ ซึ่งจะขอนำไปกล่าวในตอนต่อไปที่จะเล่าถึงสถานะและลักษณะของ มติคณะรัฐมนตรี

เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติออกมาในลักษณะที่ว่านี้ การแจ้งยืนยันมติดอกไปจาก สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็จะออกไปลักษณะที่เรียกกันติดปากว่า “หนังสือเวียน”

ตัวอย่างมติคณะรัฐมนตรีประเภทนี้ เช่น มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2550 เรื่องการให้ข้าราชการ เจาหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีไปถือศีล และปฏิบัติธรรม เนื้อหาว่า

(1) ให้ถือเป็นหลักการให้ข้าราชการพลเรือนสตรีมีสิทธิไปถือศีลและปฏิบัติธรรม ณ สถานปฏิบัติธรรมที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติครั้งหนึ่ง ตลอดอายุราชการ เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน โดยไม่ถือเป็นวันลา ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน

(2) ให้นำหลักการตามข้อ (1) ไปใช้กับข้าราชการทหาร ตำรวจ พนักงานราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นสตรีด้วย

(3) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับหลักการตามข้อ (1) ไปพิจารณาปรับใช้กับ ข้าราชการและลูกจ้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นสตรีด้วย

2. มติคณะรัฐมนตรีที่มีผลใช้บังคับเฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

2.1 มติคณะรัฐมนตรีที่มีกำหนดระยะเวลาใช้บังคับไว้อย่างชัดเจน เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่มีกำหนดเวลาของการใช้บังคับไว้เฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว มติดังกล่าวก็มีผลสิ้นสุดในตัวเอง

ตัวอย่างเช่น มติเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2549 เรื่อง แนวทางเร่งรัดการดำเนินงานและการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ที่ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้รับการผ่อนผันหลักเกณฑ์การจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549 เป็นกรณีพิเศษในช่วง 4 เดือนที่เหลือของปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

2.2 มติคณะรัฐมนตรีที่อ้างถึงเหตุการณ์ เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่ไม่ได้ระบุระยะเวลาใช้บังคับไว้อย่างชัดเจน แต่มีการกล่าวถึงเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งซึ่งทำให้ทราบได้ว่ามติคณะรัฐมนตรีนั้นจะมีผลใช้บังคับเฉพาะเหตุการณ์นั้น เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวสิ้นสุดแล้ว มติคณะรัฐมนตรีก็มีผลสิ้นสุดในตัวเอง เช่น มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2551 ที่พูดถึงแนวทางปฏิบัติในการเลือกตั้งที่มีผลใช้บังคับเฉพาะการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2551

3. มติคณะรัฐมนตรีเฉพาะคราว เป็นมติคณะรัฐมนตรีเฉพาะเรื่องที่ส่วนราชการเสนอ และ/หรือคณะรัฐมนตรีมีมติมอบหมายหรือสั่งการให้ไปดำเนินการใด ๆ เมื่อมีการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องนั้นเสร็จสิ้นแล้ว มติคณะรัฐมนตรีก็มีผลสิ้นสุดในตัวเอง เช่น การแต่งตั้งข้าราชการ เมื่อบุคคลนั้นได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแล้ว มติคณะรัฐมนตรีนั้นก็จะมีผลสิ้นสุดในตัวเอง

นอกจากนี้ยังมีมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นการรับทราบเรื่อง หรือการดำเนินการใด ๆ ตามที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐเสนอ หรือรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ เรื่องที่เสนอเป็นมติคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบดังกล่าว อาจเป็นเรื่องที่มีกฎหมายบัญญัติหรือมีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ เช่น มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2551 รับทราบรายงานผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณประจำเดือน มีนาคม 2551 หรือมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2551 รับทราบรายงานประจำปี 2550 ของการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นต้น

โดยสรุปแล้ว การแบ่งประเภทของมติคณะรัฐมนตรีสามารถทำได้หลายนัยขึ้นอยู่กับว่าเราจะมองในมุมใด จะแบ่งในเชิงประเภทของเนื้อหาสาระก็ได้ หรือจะแบ่งในลักษณะที่เอาระยะเวลาบังคับใช้เป็นตัวตั้ง ก็จะได้อีกแบบ แต่ไม่ว่าจะเป็นแบบใด ประเด็นสำคัญน่าจะอยู่ที่จำนวนมติที่มีอยู่มาก มากจนบางเรื่องเราคิดไปไม่ถึงว่าเรื่องแค่นี้ หรือเรื่องลักษณะนี้มีออกมาเป็นมติคณะรัฐมนตรีด้วยหรือ?

ก็ไม่แน่ว่าเหมือนกันว่าจะมีสักครั้งหรือไม่ที่เราทำผิดมติคณะรัฐมนตรีกัน (หรือถ้าตรวจสอบจริง ๆ อาจจะพบว่ามิหลายครั้งแล้วก็ได้) ที่เจตนาจะทำผิด ก็ว่ากันไปตามขั้นตอนของการรับผิดชอบถ้าตรวจสอบ ส่วนที่ไม่เจตนาจะทำผิดมติคณะรัฐมนตรี แต่เพราะไม่ทราบว่ามติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องนั้น อยู่ก่อนแล้ว ก็จะไปรู้ตัวอีกทีก็ในยามที่ถูกเรียกตัวไปให้ปากคำต่อคณะกรรมการสภาหรือศาลต่าง ๆ ซึ่งนั่นก็คือความเครียดและความลำบากใจที่ต้องระมัดระวังในการที่จะตรวจสอบความมีอยู่ของมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องต่าง ๆ ให้ชัดเจน

ไป ๆ มา ๆ โดยนัยนี้ ดูเหมือนว่ามติคณะรัฐมนตรีจะมีสถานะเป็น “ก๊าดัก” ของเราดูด้วย ★

สรุปผลการตัดสินใจของ
คณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

เรื่อง การจัดสรรเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 สำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ที่ไม่มีเงินเหลือจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 ลงมติว่า

1. เห็นชอบการจัดสรรเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 สำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ที่ไม่มีเงินเหลือจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 หรือมีอยู่ไม่เพียงพอ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
2. การจัดสรรเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ให้หน่วยงานนำไปจัดสรรต่อให้เฉพาะผู้ปฏิบัติเท่านั้น และให้ปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนดและคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2553 และไม่ให้นำเงินรางวัล ที่ได้รับจัดสรรไปหารเฉลี่ยให้เท่ากันทุกคน แต่ต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการ และควรให้กับผู้ปฏิบัติที่มีความร่วมมือ ในการสร้างผลงานให้ส่วนราชการฯ รวมทั้งผู้ที่มีความทุ่มเทและมีผลงานให้ส่วนราชการฯ บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการ และตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปี
3. ให้สำนักงาน ก.พ.ร. เร่งศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการจัดสรรเงินรางวัลสำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบัน อุดมศึกษาที่ได้ดำเนินการไปแล้ว และพิจารณาแนวทางและหลักการของการจัดสรรเงินรางวัลดังกล่าวใหม่ทั้งระบบเพื่อให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 147 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2553

เรื่อง การบริหารโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2553 ลงมติเห็นชอบ อนุมัติ และรับทราบตามที่กระทรวงการคลัง เสนอทั้ง 5 ข้อ ดังนี้

1. เห็นชอบแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 พ.ศ. 2552 ในการดำเนินการจัดหาพัสดุของโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555
2. อนุมัติการขอขยายระยะเวลาการลงนามในสัญญาและระยะเวลาการดำเนินโครงการของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ วงเงิน 3,084.20 ล้านบาท โดยหน่วยงานจะต้องลงนามในสัญญาให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 30 กันยายน 2553
3. อนุมัติการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 โดยให้หน่วยงานจะต้อง ส่งข้อมูลให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาเพื่อขอจัดสรรเงิน ซึ่งรวมถึงแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินให้แล้วเสร็จภายใน 15 วันทำการหลังจากคณะรัฐมนตรีอนุมัติการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของโครงการ และสำนักงานงบประมาณจะดำเนินการอนุมัติ ภายใน 15 วันทำการ โดยหลังจากได้รับอนุมัติแล้วหน่วยงานจะต้องลงนามในสัญญาให้แล้วเสร็จภายใน 15 วันทำการ
4. รับทราบการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการที่เป็นลักษณะการแก้ไขข้อมูลคลาดเคลื่อน เช่น พิมพ์ผิดตกหล่น ปรับปรุง ชื่อพื้นที่ให้ถูกต้องตามเขตปกครอง ที่สำนักงานงบประมาณพิจารณาอนุมัติและรายงานคณะกรรมการกลั่นกรองและบริหารโครงการภายใต้ แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ทราบแล้ว
5. รับทราบการอนุมัติปรับปรุงแผนการดำเนินงานของโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ของสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี

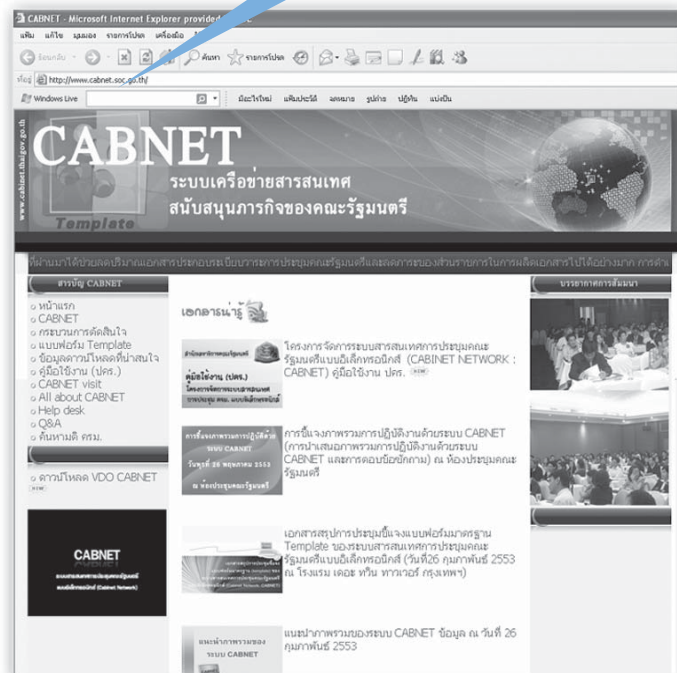
ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 152 ลงวันที่ 28 กรกฎาคม 2553

all about CABNET

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

www.cabnet.soc.go.th

website CABNET

all about CABNET ฉบับนี้จะขอแนะนำ website CABNET (www.cabnet.soc.go.th) ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบ CABNET โดยภายในเว็บไซต์จะมีข้อมูลที่ที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้งานระบบมากมาย อีกทั้งยังมีข่าวคราวความเคลื่อนไหวของ CABNET ให้คอยติดตามอยู่เป็นระยะด้วย

website CABNET นั้น มีเนื้อหาบางส่วนที่จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ใช้งาน เช่น หัวข้อ CABNET ซึ่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบ ไม่ว่าจะเป็นความหมายของ CABNET ความเป็นมาของระบบ ประโยชน์ของ CABNET รวมทั้งรูปแบบการใช้งาน CABNET ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ล้วนเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการใช้งานระบบ CABNET ทั้งสิ้น นอกจากนี้ หากใครที่ยังไม่เข้าใจบางขั้นตอนของการใช้งานระบบ สามารถดาวน์โหลดคู่มือการใช้งาน (ปคร.) มาเก็บไว้ศึกษาได้ รวมทั้งยังสามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์ม template ประเภทต่าง ๆ ได้จาก website ด้วย และหากต้องการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการด้วยระบบ CABNET ก็สามารถเลือกดูในส่วนที่เป็นคลิปวิดีโอได้ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจกระบวนการของ CABNET ได้มากขึ้น และเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายหลังจากการนำระบบ CABNET มาใช้

นอกจากนี้ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับระบบ CABNET สามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่หัวข้อ Q&A ซึ่งจะรวบรวมคำถาม-คำตอบที่น่าสนใจเอาไว้ หรือหากมีคำถามเพิ่มเติมกว่านั้น สามารถติดต่อเข้ามาได้ที่ helpdesk ของ CABNET โทร. 0 2280 9000 ต่อ 571-573 หรือ e-mail address: cabnet@soc.mail.go.th

CABNET Q&A

คำถาม : template ที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจัดเตรียมไว้ต้องใช้กับโปรแกรมประเภทใด หากส่วนราชการไม่มีโปรแกรกดังกล่าว จะสามารถนำ template เหล่านั้นมาใช้งานได้หรือไม่

คำตอบ : template ที่ สลค. ได้จัดเตรียมไว้ให้ นั้น เป็น Microsoft Office version 2003 และ Microsoft Office version 2007 และได้มีการตั้งโปรแกรมบางอย่างไว้ภายในเพื่อให้ระบบ CABNET สามารถเก็บข้อมูล ประมวลผล และคัดลอกข้อมูลบางส่วนจากหนังสือเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีของส่วนราชการที่ทำจาก template ไปใช้ในขั้นตอนต่อไปได้ เช่น การคัดลอกชื่อเรื่องไปไว้บนหน้าจอของระบบ CABNET ได้โดยอัตโนมัติ ดังนั้น จึงขอให้ส่วนราชการใช้ template ที่ สลค. จัดเตรียมไว้ด้วยโปรแกรม Microsoft Office เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับระบบ CABNET ในขั้นตอนถัดไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ในกรณีที่ส่วนราชการใดไม่ได้ใช้ Microsoft Office แต่ใช้โปรแกรมอื่น เช่น OpenOffice สลค. ก็ได้จัดเตรียม template ในอีกรูปแบบหนึ่งเพื่อใช้กับ Microsoft Office version อื่นหรือใช้กับ OpenOffice ด้วยเช่นกัน (สามารถประสานขอ file template ประเภทนี้ได้ที่ helpdesk หมายเลขโทรศัพท์ 0 2280 9000 ต่อ 571-573) โดยจะใช้วิธีการกรอกข้อมูลทั้งหมดเหมือนกับ template ชุดแรก เพียงแต่ไม่สามารถให้ระบบ CABNET คัดลอกข้อมูลบางส่วนโดยอัตโนมัติจากหนังสือเสนอเรื่องฯ ของส่วนราชการที่ทำจาก template นี้ไปใช้ในขั้นตอนถัดไปได้อย่างสมบูรณ์ เช่น เมื่อมีการนำ file เข้าสู่ระบบ CABNET ระบบจะไม่สามารถคัดลอกชื่อเรื่อง และเลขหนังสือไปไว้บนหน้าจอของระบบ CABNET ได้โดยอัตโนมัติ แต่ส่วนราชการจะต้องเป็นผู้กรอกข้อมูลในส่วนนี้เอง

คำถาม : หากส่วนราชการไม่ได้ใช้ template ที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้จัดเตรียมไว้ให้ จะสามารถส่งหนังสือเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีผ่านระบบ CABNET ได้หรือไม่

คำตอบ : สามารถดำเนินการได้ แต่หากส่วนราชการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีโดยไม่ได้ใช้ template ที่กำหนดจะทำให้ระบบ CABNET ไม่สามารถคัดลอกข้อมูลบางส่วนโดยอัตโนมัติจากหนังสือเสนอเรื่องฯ ของส่วนราชการที่ทำจาก template ไปใช้ในขั้นตอนต่อไปได้ ดังนั้น จึงขอความร่วมมือให้ส่วนราชการจัดทำเรื่องฯ จาก template เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งระบบและช่วยลดปัญหาในกระบวนการถัดไปด้วย

แต่หากส่วนราชการมีความจำเป็นที่จะต้องส่งหนังสือเสนอเรื่องฯ ที่ไม่ได้ทำจาก template จะต้อง scan เอกสารดังกล่าวเข้าสู่ระบบ CABNET โดยแยก file เอกสารแต่ละประเภทให้ชัดเจน เช่น file หนังสือเสนอเรื่องฯ file เอกสารแนบ โดยขอแนะนำให้ทำให้อยู่ในรูปแบบ PDF แล้วนำเข้าสู่ระบบ CABNET ทั้งนี้ ในการบันทึกเรื่องเข้าสู่ระบบ CABNET ระบบจะถามยืนยันอีกครั้งว่าจะนำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่ระบบหรือไม่ เพื่อป้องกันการนำเข้าผิดเรื่องหรือการนำเอกสารผิดประเภทเข้าสู่ระบบ ★

ท้องถิ่นควรรู้

ประมวลรัษฎากร มาตรา 42 (17) และกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร กำหนดให้บำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เป็นเงินได้ที่ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งได้แก่บำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำเหน็จตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2516 ดังนั้น บำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นจึงได้รับการยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)ฯ

เรื่องเสร็จที่ 250/2553

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีบำเหน็จดำรงชีพ ของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ มท 0808.5/23889 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2552 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสรุปความได้ว่า นางสาวเรณู สุทธิลักษณ์ กับพวก ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้ยื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมว่า สำนักงานสรรพากรพื้นที่บุรีรัมย์ได้แจ้งให้ผู้ร้องชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด. 91) เพิ่มเติม สำหรับเงินบำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับคนละสองแสนบาท เมื่อปี พ.ศ. 2548 โดยอ้างว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือน จึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบำเหน็จดำรงชีพมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณามาตรา 46/1 ประกอบกับมาตรา 48 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 แล้ว เห็นว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์ให้จ่ายบำเหน็จดำรงชีพแก่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเพื่อช่วยเหลือผู้รับบำนาญในขณะที่มีชีวิตอยู่ การจ่ายบำเหน็จดำรงชีพแก่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการนำเงินที่ต้องจ่ายเป็นบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทเมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตายมาจ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ อีกทั้งข้อ 2 (64) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร มีวัตถุประสงค์

คัดเลือกโดย อมราลักษณ์ รักวงศ์

ให้ข้าราชการบำนาญทุกประเภทซึ่งรับบำเหน็จดำรงชีพได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำเหน็จตกทอด ดังจะเห็นได้จากคำว่า บำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งมีความหมายครอบคลุมถึงบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการทุกประเภท โดยหากมุ่งหมายให้หมายถึงเฉพาะบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญประเภทใดประเภทหนึ่งแล้ว กฎหมายก็ควรจะระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญประเภทใด อีกทั้งไม่มีเหตุผลใด ๆ ที่จะให้ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ได้รับบำเหน็จดำรงชีพได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่แตกต่างจากข้าราชการบำนาญประเภทอื่น ๆ มิฉะนั้น อาจเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับผู้รับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

แต่กรมสรรพากรมีความเห็นว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือน ตามความหมายในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 เงินบำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับตามมาตรา 46/1 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ จึงไม่เข้าลักษณะเป็นบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นจึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบำเหน็จดำรงชีพมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2 (64) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)ฯ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอหารือว่า บำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยได้รับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แล้ว มีความเห็นว่า มาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2 (64) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ได้กำหนดให้บำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเป็นเงินได้ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งคำว่า “กฎหมายว่าด้วย” ในกรณีนี้เป็นคำที่มีความหมายอย่างกว้างโดยหมายความถึงกฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องนั้น ๆ ทั้งหมด คำว่า “กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ” จึงย่อมหมายถึงความถึงกฎหมายที่ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญของข้าราชการโดยไม่จำกัดว่าเป็นข้าราชการประเภทใด ซึ่งจากการตรวจสอบปรากฏว่ามีกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่ 3 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งใช้กับข้าราชการประเภทต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ซึ่งใช้กับข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น และพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2516 ซึ่งใช้กับข้าราชการกรุงเทพมหานคร การที่กฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)ฯ ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บำเหน็จดำรงชีพตาม “กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ” จึงต้องหมายถึงกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการทั้งสามฉบับนี้ เพราะถ้าประสงค์จะให้หมายถึงพระราชบัญญัติฉบับใดฉบับหนึ่งก็ต้องใช้ชื่อของพระราชบัญญัตินั้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1 แห่งพระราชบัญญัตินั้น ๆ แล้ว ด้วยเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) จึงเห็นว่า บำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)ฯ

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน 2553

สามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.krisdika.go.th>

เรื่องสำคัญที่ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. 2553

กำหนดให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยพะเยาเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ

เล่ม 127 ตอนที่ 44 ก วันที่ 16 กรกฎาคม 2553 หน้า 4

พระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการทหาร พ.ศ. 2553

กำหนดประเภทตำแหน่งและการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการทหาร

เล่ม 127 ตอนที่ 41 ก วันที่ 2 กรกฎาคม 2553 หน้า 10

กฎกระทรวง

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2553

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับ และสินค้าเกษตรที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานทั่วไป

เล่ม 127 ตอนที่ 44 ก วันที่ 16 กรกฎาคม 2553 หน้า 51

ระเบียบ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูป พ.ศ. 2553

กำหนดให้มีคณะกรรมการปฏิรูปและคณะกรรมการสมัชชาปฏิรูป รวมทั้งองค์ประกอบ วาระการดำรงตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ การประชุม และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว และให้มีสำนักงานปฏิรูปเป็นหน่วยงานภายในของสำนักงานคณะกรรมการสุภาพแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ

เล่ม 127 ตอนพิเศษ 82 ง วันที่ 2 กรกฎาคม 2553 หน้า 1

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและบริหารจัดการผลไม้ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553

ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการผลไม้ให้เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานและการประสานงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เล่ม 127 ตอนพิเศษ 87 ง วันที่ 16 กรกฎาคม 2553 หน้า 1

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจสอบและค้นหาคำจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ พ.ศ. 2553

กำหนดให้มีคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาคำจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ รวมทั้งองค์ประกอบวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการการประชุม และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว โดยให้มีสำนักงานเป็นหน่วยงานภายในสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

เล่ม 127 ตอนพิเศษ 87 ง วันที่ 16 กรกฎาคม 2553 หน้า 2

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

มุมมองความเห็น

อะไรคือสิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิต ?

End joy

อะไรคือสิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิต? ตั้งแต่จำความได้ คำถามนี้เป็นคำถามแรกและคำถามเดียวที่ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจน อาจมีบางครั้งที่คำตอบลาง ๆ เข้ามาในความคิด เช่น พ่อกับแม่คือสิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิต แต่นั่นก็ไม่ใช่คำตอบที่ถูกต้องที่สุดสำหรับทุกช่วงเวลา เพราะแต่ละช่วงเวลาสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตนั้นแตกต่างกันไป อีกทั้งประสบการณ์ที่ได้รับก็ทำให้คำตอบปรับเปลี่ยนไป

ได้อ่านบทความหนึ่งที่ส่งต่อกันมาทาง e-mail อาจตรงกับความคิดของใครหลาย ๆ คน สารสำคัญของบทความมีอยู่ว่า ในชีวิตของคนทุกคน มีอยู่ 3 สิ่งที่เราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ คือ **คำพูด เวลา และโอกาส** ทำให้อดคิดต่อไปไม่ได้ว่า ระหว่าง คำพูด เวลา และโอกาส อะไร? คือสิ่งที่มีค่าที่สุด

คำตอบที่บอกกับตัวเองคือ **“เวลา”** เป็นสิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิต เพราะมีหลายครั้งที่ต้องการเวลาเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ใน 1 วัน สามารถทำอะไรได้มากกว่านี้ และหากย้อนเวลาไปได้ จะทำโน่นทำนี่ แต่ก็ไม่มีโอกาสนั้น เพราะเราไม่สามารถขอเวลาเพิ่มขึ้น และเราก็ไม่สามารถย้อนเวลากลับไปทำสิ่งที่อยากจะทำหรืออยากจะทำแก้ไขได้อีก ส่วนหนึ่งในเรื่องของกรการจราจรในปัจจุบันทำให้ในแต่ละวันต้องนั่งอยู่ในรถโดยสารเป็นเวลามากกว่าเวลาบนถนนพักผ่อน บางอย่างได้แต่คิดว่าจะทำ แต่ก็ทำไม่ได้ และไม่ได้ทำในที่สุด

ทุกวันนี้ จึงทำให้ต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิดและการใช้ชีวิตประจำวันของตัวเองเสียใหม่ หากคิดจะทำอะไรแต่ยังไม่สามารถลงมือทำได้ ในขณะนั้น ก็จะต้องบันทึกไว้ เพื่อกันลืม ถ้าสามารถทำได้ก็ลงมือทำในเวลานั้นเลย ถึงแม้จะยังไม่สามารถเอาชนะเวลาได้ แต่ก็ไม่ได้เรียกร้องขอเวลาเพิ่มเหมือนอย่างแต่ก่อน ★

ไม่มีเวลา

โนเนม

ถ้าจะพูดถึงความยุติธรรมแล้ว สิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนมีเท่าเทียมกัน คือ **“เวลา”** เพราะทุกคนในโลกนี้มีเวลาสำหรับใช้ในแต่ละวัน 24 ชั่วโมงเท่ากันหมด ขึ้นอยู่กับแต่ละคนจะใช้เวลาให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่ามากน้อยแค่ไหน เพียงใด

เรามักจะได้ยินผู้คนกล่าวคำว่า **“ไม่มีเวลา”** อยู่เสมอ เพื่อที่จะปฏิเสธการกระทำบางสิ่งบางอย่าง หรือเมื่อไม่สามารถกระทำการที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงตามเวลาที่กำหนด เช่น กล่าวหาว่า **ไม่มีเวลาออกกำลังกาย** เนื่องจากมีภารกิจมากมายซึ่งจะส่งผลให้สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง หรือ กล่าวหาว่า **ไม่มีเวลาอ่านหนังสือ** ก็อาจส่งผลให้ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนมีผลคะแนนไม่ดีเท่าที่ควร เป็นต้น

ดังนั้น แนวทางในการแก้ไขปัญหาการไม่มีเวลา คือ

1. ศึกษาปัญหาของการไม่มีเวลาว่าประกอบด้วยเหตุปัจจัยอะไรบ้าง
2. ศึกษาหาสาเหตุของการไม่มีเวลา
3. ศึกษาเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการไม่มีเวลา

ผู้เขียนจึงเห็นว่า เวลาเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรมองข้ามเพราะจะทำให้ต้องเสียโอกาสดี ๆ เพราะเพียงแค่ติดอยู่กับคำว่า **ไม่มีเวลา** ดังคำกล่าวที่ว่า

“เวลาและวารีมียินดีจะคอยใคร เรือเมล์และรถไฟก็จะไปตามเวลา ไอ้เอ๋และอืดอาดก็จะพลาดปรารถนา ชวดแล้วจะโศกอนิจจาเราเข้าไป” ★

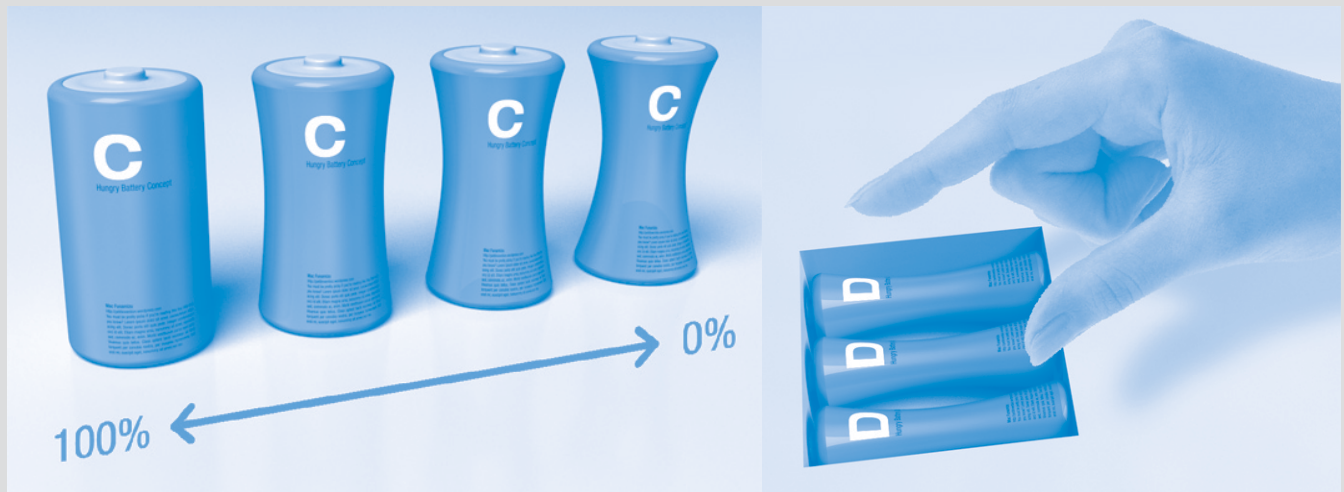
นวัตกรรมการออกแบบ

TATSU

Hungry batteries

นวัตกรรมการออกแบบเคยพาไปรู้จักกับแบตเตอรี่ชาร์จใหม่ได้ที่เกิดจากการสิ้นของตัวแบตเตอรี่มาแล้ว มาในครั้งนี้นวัตกรรมการออกแบบจะพาผู้อ่านไปพบกับความพิเศษของแบตเตอรี่อีกชนิดหนึ่งซึ่งเป็นแบตเตอรี่ชาร์จใหม่ได้เช่นกัน แต่มีความพิเศษตรงที่สามารถบอกได้ว่าพลังงานที่มีอยู่เป็นแบตเตอรี่พร้อมใช้งานหรือไม่ โดยในที่นี้จะขอเรียกว่า Hungry batteries

Hungry batteries คือแบตเตอรี่ชาร์จใหม่ได้ที่สามารถบอกระดับพลังงานที่มีอยู่ในตัวเองว่ามีมากหรือน้อยเพียงใด โดยสามารถสังเกตได้จากขนาดของแบตเตอรี่ ซึ่งถ้าแบตเตอรี่ดังกล่าวชาร์จไฟมาแล้วเต็มที่ ตัวแบตเตอรี่จะมีขนาดเท่ากับแบตเตอรี่ทั่ว ๆ ไป แต่หากยังไม่ได้ชาร์จไฟหรือว่ายังชาร์จไฟไม่เต็ม แบตเตอรี่จะหดตัวลง ซึ่งจะสังเกตได้จากลักษณะการเว้าของแบตเตอรี่ เพียงเท่านี้ผู้ใช้จะสามารถรู้ได้ทันทีว่าแบตเตอรี่ดังกล่าวพร้อมใช้งานหรือไม่ ยิ่งรูปร่างเว้ามากยิ่งหมายความว่าพลังงานเหลือน้อยมาก ผิดกับแบตเตอรี่ที่ชาร์จไฟมาแล้วเต็มที่ จะมีรูปทรงปกติ

Hungry batteries เป็นอุปกรณ์ที่เข้ามาช่วยให้ผู้ใช้งานมีความสะดวกสบายมากขึ้นเนื่องจากผู้ใช้สามารถดูได้ด้วยตาเปล่าว่าแบตเตอรี่ที่มีอยู่นั้นอยู่ในสถานะที่พร้อมใช้งานหรือไม่ ไม่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์ตรวจสอบให้ยุ่งยาก จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ชีวิตคนในปัจจุบันได้รับการเติมเต็มจากสิ่งเหล่านี้มากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของการดำเนินชีวิตหรือการทำการกิจกรรมต่าง ๆ คงต้องติดตามกันดูว่า Hungry batteries นั้น จะได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากน้อยเพียงใด ★

ที่มา : <http://www.tuvie.com/hungry-batteries-can-tell-you-when-it-needs-to-be-charged/>

<http://www.yankodesign.com/2010/05/21/thin-when-empty/>

ชาร์จไฟให้ชีวิต : OOMPH POWER

ห้องหนังสือ

หนังสือ**ชาร์จไฟให้ชีวิต: OOMPH POWER** เป็นหนังสือที่จะช่วยสร้างพลังในตัวเองให้เกิดขึ้นใหม่ เพื่อความสำเร็จในชีวิตที่ไม่ธรรมดา เขียนโดย ซูซาน มิลเลอร์ (Susan Miller) แปลเป็นภาษาไทย โดย คงคา วารี หนังสือเล่มนี้ได้กลั่นกรองและนำเอาคำแนะนำด้านการจูงใจที่ดีที่สุดมานำเสนอเป็นกลยุทธ์ง่าย ๆ ที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งในชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน

หนังสือ**ชาร์จไฟให้ชีวิต**เป็นหนังสือที่ให้แนวคิดเพื่อสร้างพลังแห่งความกระตือรือร้นและสร้างทัศนคติเชิงบวก นอกจากนี้ยังบอกถึงวิธีที่จะรับมือกับคนเจ้าปัญหา หรือในยามที่ต้องเผชิญกับช่วงเวลาวิกฤต รวมทั้งเมื่อต้องรับมือกับภารกิจที่น่าเบื่อ หนังสือเล่มนี้จะบอกถึงเคล็ดลับของความมั่นใจที่จะสร้างความมีชีวิตชีวาให้ชีวิต บอกวิธีการที่จะควบคุมอารมณ์ โดยเน้นที่การลงมือปฏิบัติ เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยวิธีเติมพลังให้ทัศนคติ เช่น พลังใจเกินร้อยคืออะไร วิธีตั้งเป้าหมายเพื่อความสำเร็จที่ไม่ธรรมดา สูดยอดปัจจัยเพิ่มพลังทางอารมณ์และทางกาย และกลยุทธ์เดิมสี่ส้นให้งานที่ทำอยู่ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่นำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต โดยผู้เขียนได้บอกเล่าเรื่องราวและวิธีที่จะเติมพลังให้ชีวิตไว้อย่างละเอียดและชัดเจนเป็นข้อ ๆ อ่านแล้วเข้าใจง่ายและเพลิดเพลิน ★

OOMPH POWER!

ประวัติผู้เขียน

Susan Miller เป็นนักพูดที่มีชื่อเสียง
เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรมและการสอนงาน
เกี่ยวกับการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อความสำเร็จของชีวิต
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการศึกษา
ที่ Indiana University Bloomington
และปริญญาโทที่ Spalding University

แนะนำโดย สุภาวดี เลิศสถิตย์

รู้ รัก ภาษาไทย

ยั่งยืน-ยั่งยืนนาน

ยืน หมายความว่า ตั้งอยู่, คงอยู่ มีนัยความหมายว่า มั่นคง, ไม่เปลี่ยนแปลง, เช่น **ยืนย่น, ยืนคำ, ยืนพื้น, ยืนยง**

ยั่งยืน มีความหมายว่า ยืนอยู่นาน, คงอยู่นาน, เช่น **ขอให้รักกันยั่งยืนตลอดไป, ขอให้มีความสุขยั่งยืน** หมายความว่า คงทนอยู่นาน เช่น **มิตรภาพของเราจะยั่งยืนไปชั่วกัลปาวสาน, ความสุขของคนเรามักจะไม่จีรังยั่งยืน**

ยิ่ง เมื่อเป็นคำขยายคำว่า **ทรงพระเจริญ** มีความหมายว่า ให้ทรงพระเจริญมากขึ้น **ยิ่ง** หมายความว่า เพิ่มขึ้น, เจริญขึ้น, มากขึ้น **ยั่งยืนนาน** หมายความว่า คงทนอยู่นาน เมื่อกล่าวคำถวายพระพรชัยมงคลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไว้ว่า **ขอทรงพระเจริญยั่งยืนนาน** หมายความว่า ให้ทรงพระเจริญมากขึ้นเพิ่มขึ้นตลอดไป

คัดลอกจากหนังสือ “รู้ รัก ภาษาไทย” เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

ไปไหนไปกัน

อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว

สวัสดิ์ผู้อ่านทุกท่าน ไปไหนไปกันฉบับเดือนสิงหาคมนี้ ขอเชิญชวนไปชม “ทะเลดอกไม้ในป่าสน ณ อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว” ที่มีสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน กันพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าน้ำปาด จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดพิจิตร เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารของลำน้ำภาคและลำน้ำปาด มีเนื้อที่ประมาณ 212,633 ไร่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สมบูรณ์และความงดงามของดอกไม้หลากหลายชนิดที่ผลัดเปลี่ยนกันผลิบาน ในช่วงฤดูฝนจนถึงย่างเข้าฤดูหนาว ซึ่งเราสามารถเที่ยวชมกันได้อย่างเต็มที่

อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 513 กิโลเมตร สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ น้ำตกสายทิพย์ น้ำตกภูสอยดาว ทุ่งดอกหงอนนาค เนินเสือโคร่ง ลานหินลำน้ำปาด ลานสนสามใบภูสอยดาว และมรดกดอกไม้ในนาชนิดที่สวยงามและแปลกตา เช่น หงอนนาคสร้อยสุวรรณภา กระดุมเงิน พืชวงศ์ขิงข่าต่าง ๆ และกล้วยไม้ป่านานาชนิด ซึ่งในช่วงเดือนสิงหาคมถึงกันยายนของทุกปีจะเป็นช่วงที่เหมาะสมสำหรับการมาเยี่ยมชมทุ่งดอกไม้ อุทยานแห่งชาติภูสอยดาวมากที่สุด ★

แสงส่องปัญญา

เงินทองนั้นไม่ต้องอยู่ยั่งยืนเลย

อนึ่ง เงินทองนี้ทำให้เกิดความโลภ ความมัวเมา
ความลุ่มหลง ความติดค้างเครื่องผูก มีภัย
มีความคับแค้นมาก เงินทองนั้นไม่ต้องอยู่ยั่งยืนเลย.
นรชนเป็นอันมาก ประมาท มีใจเศร้าหมองแล้ว
เพราะเงินทองเหล่านี้ จึงต้องเป็นศัตรู
วิเวกขาดหน่วงกันและกัน.
อาสวะทั้งหลาย ไม่ใช่หมดสิ้นไปเพราะเงินทองดอกนะ
กามทั้งหลายเป็นอมิตร เป็นผู้ฆ่า เป็นศัตรู
เป็นดังลูกศรเสียบไว้.

เมื่อนรชนถูกความโลภครอบงำ ย่อมมีติดื้อตันที่

คนโลภย่อมไม่รู้orroด คนโลภย่อมไม่เห็นธรรม
เมื่อนรชนถูกความโลภครอบงำ ย่อมมีติดื้อตันที่
ความโลภก่อให้เกิดความพินาศ
ความโลภทำให้จิตอยากได้
ชนไม่รู้จักความโลภนั้นซึ่งเป็นภัยเกิดในภายใน ดังนี้.

ข้อความบางตอนจากอรรถกถา พรหมชาลสูตร
พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค เล่ม 1 ภาค 1
หน้าที่ 163

คัดเลือกโดย อ่อนฟ้า เวชชาชีวะ

ท่านสามารถเปิดอ่าน

สลก.สาร

ผ่านทาง website ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี www.cabinet.thaigov.go.th